

مأموریت غیر ممکن در تایلند!

بخش مستند «The Rescue» بهانه‌ای شد برای باز خوانی ماجرای هولناک نجات ۱۲ نوجوان تایلندی با تلاش هزار داوطلب از ۱۰ کشور مختلف از عمق یک کیلومتری زمین پس از ۱۸ روز

ZENDEGI-SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

پنج شنبه • ۲۵ فروردین ۱۴۰۱
۱۲ رمضان ۱۴۴۲ • ۱۴ آوریل ۲۰۲۲

شماره ۲۰۹۱۴

۲۱۳۴

یک روز معمولی در ژوئن ۲۰۱۸ پسر بچه‌های تیم فوتبال «گرازهای وحشی» مثل همیشه از خانه بیرون می‌زنند تا تمرین‌شان را شروع کنند. مربی جوان‌شان هم آن‌ها را همراهی می‌کند. پسرها و مربی تصمیم می‌گیرند چند ساعتی از روزشان را به گشت و گذار در غار «تام لوانگ» بگذرانند؛ یکی از مجموعه غارهای واقع در استان «چیانگ ری» که جزو جاذبه‌های گردشگری تایلند به شمار می‌رود. فوتبالیست‌های جوان دو چرخه‌های‌شان را در ورودی غار به هم زنجیر می‌کنند. با هیجان و سروصدایی که مشخصه پسر بچه‌هایی به سن آن‌ها (۱۱ تا ۱۶ ساله) است، وارد تونل‌های تو در توی غار می‌شوند، سرخوش از تجربه جذابی که پیش‌رو دارند اما ماجراطور دیگری پیش می‌رود. فصل باران‌های موسمی است. سیلاب وارد غار می‌شود و راه خروج را مسدود می‌کند... «گرازهای وحشی» حالا چند روزی است که در غار به دام افتاده‌اند؛ بدون آب و غذا. کسی نمی‌داند آن‌ها در کدام قسمت از هزار تودهای آب گرفته غار گیر افتاده‌اند، کسی نمی‌داند چطور باید از محاصره بیرون‌شان کشید، اصلا کسی نمی‌داند پسرها زندانی‌اند یا نه؟ مستند «نجات» محصول سال ۲۰۲۱ که مدتی است در پلتفرم‌های نمایش خانگی عرضه شده، ماجرای باورنکردنی و هولناک تیم فوتبال گرازهای وحشی را روایت می‌کند. به همین بهانه در پرونده امروز عملیات غیر ممکن در غار تام لوانگ را بازخوانی می‌کنیم؛ عملیاتی که چهار سال پیش موجی از نگرانی، ترس و امید در دل مردم سراسر جهان کاشت.

قصه پر هول و هراس آغاز می‌شود

تیم گرازهای وحشی در چنگال غار خشمگین

رشته غارهای تودرتوی «تام لوانگ» با طولی حدود ۱۰ کیلومتر در نزدیکی مرز تایلند با میانمار قرار دارد؛ جاذبه‌ای گردشگری با امکاناتی اندک و شرایط طبیعی پرخطر. تام لوانگ در فصل باران‌های موسمی، یعنی با شروع ماه ژوئن (تیر) دچار سیل و آب گرفتگی می‌شود و این وضع تا سه، چهار ماه بعد یعنی سپتامبر و اکتبر ادامه دارد. حالا اواخر ژوئن است، دقیق‌تر بگویم بیست و سوم ژوئن، بدترین روز برای بازدید از تام لوانگ خشمگین. نیروی دریایی تایلند هدایت عملیات نجات را در دست می‌گیرد. غواصان جست‌وجور شروع می‌کنند اما اوضاع از آن‌چه به نظر می‌رسد، پیچیده‌تر است. سطح آب مدام بالا و بالاتر می‌آید، درون غار کاملاً تاریک و دید، صفر است. خبر خیلی زود از رسانه‌های سراسر دنیا سر در می‌آورد. نیروهای داوطلب، راهی تایلند و تیم‌های امداد و نجات از انگلیس، آمریکا و استرالیا نیز به منطقه اعزام

نوری به‌دل تاریک غار می‌تابد

گرفتار ان غار رویت می‌شوند

«جان ولانتن» و «ریک استنتون» غواصان بریتانیایی، اولین کسانی بودند که فوتبالیست‌های گرفتارنده در غار را دیدند. در کنار آن‌ها شماری از غواصان نیروی دریایی تایلند هم حضور داشتند. بچه‌ها به محض دیدن غواصان شروع کردند به سیاسگراری از آن‌ها با صدای بلند. بخشی از گفت‌وگوی بین آن‌ها و غواصان را که مثل برشی از فیلمی آخر آثارمانی

قصه با بیم و امید اوج می‌گیرد

عملیات نجات؛ دشوار، بعید و ناگزیر

چه باید کرد؟ آیا تیم نجات موفق به خالی کردن غار از آب‌باران می‌شود یا غواصان نحوه غواصی کردن را به پسر بچه‌ها یاد خواهند داد؟ ارتش تایلند اعلام می‌کند که اگر قرار باشد پسر بچه‌ها پیش از ماه اکتبر یعنی زمان آرام‌گرفتن «تام لوانگ» نجات پیدا کنند، باید شنا و شیرجه‌زیر آب را یاد بگیرند و از عهده عبور کور از کانال‌های آب گل‌آلود بر بیایند. در غیر این صورت باید چند ماه صبر کنند تا سیلاب فروکش کند و بتوانند بدون غواصی از غار بیرون بیایند. عملیات نجات همزمان با بالا آمدن سیلاب ادامه دارد. نیروهای امداد، مواد غذایی و اقلام دارویی مورد نیاز را به محل می‌آورند؛ به اندازه‌ای که گیر افتادگان چهار ماه پیش‌رورادر غار دوام بیاورند. چهار ماه در غار؟ خب تلاش برای تخلیه آب بی‌نتیجه است. تیم نجات به سرعت در حال خارج کردن آب به وسیله پمپ‌های قدرتمند و بزرگ است اما تخلیه تمام آب، زمان زیادی طول می‌کشد و بارش‌های موسمی ادامه‌دار عملاً روند تخلیه آب را بی‌فایده کرده است. تیم نجات هر ساعت بیش از ۱۰ هزار لیتر آب از غار خارج می‌کند اما این مقدار تخلیه تنها یک سانتی‌متر سطح کلی آب درون غار را پایین آورده است و ادامه بارش‌های می‌تواند فضای کنونی تیم نجات را هم زیر آب ببرد. دوستان و همکلاسی‌های فوتبالیست‌های گیر افتاده در غار برای دلگرمی دادن به خانواده‌های آن‌ها به محوطه تام لوانگ می‌آیند. خانواده‌ها در نزدیکی غار بساطی از میوه، دسر و انواع نوشیدنی پهن می‌کنند تا با پیشکش کردن آن‌ها به ارواح محافظ غار، نجات فرزندان‌شان را طلب کنند. بعد از یک روز امیدبخش بدون باران، بارش از نو آغاز

پایان قصه همه را غافلگیر می‌کند

عاقبت خوش فوتبالیست‌های نوجوان

در حاشیه قصه چه خبر بود؟

ایلان ماسک همیشه در صحنه

در کش و قوس بحث‌های جهانی در باره بهترین و سریع‌ترین راه نجات و رفت‌وآمد نیروهای داوطلب به تایلند، سرو کله «ایلان ماسک» مالک تسلا و یکی از ثروتمندترین آدم‌های جهان در اخبار پیدا شد؛ کسی که ظاهراً به ماجرای مدنظر هیچ ارتباطی ندارد اما از آن جایی که آقای ماسک علاقه زیادی به سر زبان‌ها آمدن دارد، این بار هم ورود غیرمنتظره‌اش به قصه، باعث تعجب زیادی نشد. ایلان ماسک اعلام کرد مهندسانی از «اسپیس ایکس» و «بوریگ کمپانی» را برای نجات گیر افتادگان غار به تایلند خواهد فرستاد و چند ساعت بعد از این وعده، از ساخت چیزی شبیه یک زیر دریایی برای مشارکت در عملیات نجات خبر داد. خب زیر دریایی به تایلند رسید اما دستیار تیم عملیات، ماسک را متهم کرد که با این کار قصد خودنمایی دارد و دنبال آن است که از این نم‌د برای خودش کلاه‌ی دست و پا کند. «ورتون اونسورث» در گفت‌وگو با خبرگزاری‌ها اعلام کرد که راهکار ایلان ماسک، قابلیت اجرایی ندارد چون آقای ماسک اصلاً هیچ تصویری در باره دالان‌های غار ندارد. و رتون، زیر دریایی ماسک را چنین توصیف می‌کند: «شیئی سخت و غیر قابل انعطاف با طولی بین ۱۵۰ تا ۱۸۰ سانتی‌متر که نمی‌تواند از پیچ‌ها و مواع عبور کند و

حتی نمی‌تواند از ۵۰ متر اول بخش زیرآبی غار بگذرد». بعد از این اظهارات، ماسک در تویییتی ادعا کرد که ویدئویی در اختیار دارد که نشان می‌دهد زیر دریایی با موفقیت از غار گذر کرده است. آقای ماسک، توییئتش را با بی‌احترامی به ورتسون، تمام کرد. کمی بعد این توییئت حذف شد و مقامات تایلند، خبر از ناکارآمدی زیر دریایی ماسک و رققا دادند.

فیلم‌سازها در رقابت

در بحبوحه امداد و نجات برای خلاصی از کابوس «تام لوانگ»، وقتی هنوز ۱۳ گرفتار غار نه از آن بیرون آمده بودند و نه امید روشنی به نجات‌شان وجود داشت، فیلم‌سازان هم مثل نیروهای امدادی داوطلب، راهی تایلند شدند؛ به سودای به‌تور انداختن قصه‌ای شنیدنی از دل آن سیلاب هولناک. در همان روز‌های ابتدایی بود که تهیه‌کنندگانی از شرکت فیلم‌سازی آمریکایی «پیور فلیکس» در محل حادثه حاضر شدند و با اعضای تیم نجات گفت‌وگو کردند. کمپانی «ایوانهو» ی آمریکا هم ادعا کرد که مقامات دولتی تایلند، اجازه ساخت فیلمی از ماجرای در حال وقوع را به آن‌ها داده است. به این ترتیب، رقابتی بر سر دست یافتن به امتیاز ساخت فیلم از قصه «گرازهای وحشی» در گرفت، در حالی که خود آن‌ها در واقعیت در حال دست و پنجه نرم کردن با مرگ بودند. مستند «The Rescue»، به فارسی «نجات» که بهانه نوشتن این مطلب شد، فیلمی ۱۰۷ دقیقه‌ای است که سعی دارد درایتی جذاب و دست‌اول از این ماجرا نشان بدهد. این مستند که محصول مشترک آمریکا و بریتانیا است، طی یک مجموعه مصاحبه اختصاصی با اعضای تیم امداد و نجات، جزئیاتی از یکی از خطرناک‌ترین و دشوارترین مأموریت‌های نجات در زمان معاصر ارائه می‌کند. این مستند را می‌توانید با زیرنویس و دوبله در پلتفرم‌های داخلی تماشا کنید؛ البته حواس‌تان به گروه سنی تعیین شده برای آن PG باشد؛ پی‌جی در سیستم درجه‌بندی آمریکا، مخفف «Parental Guidance Suggested» است. یعنی ممکن است محصول مدنظر مواردی نامناسب برای بچه‌ها داشته باشد و تصمیم‌گیری باوالدین است که اجازه بدهند فرزندان‌شان این فیلم را ببینند یا خیر.

به شهرت رسیدن غار بدنام

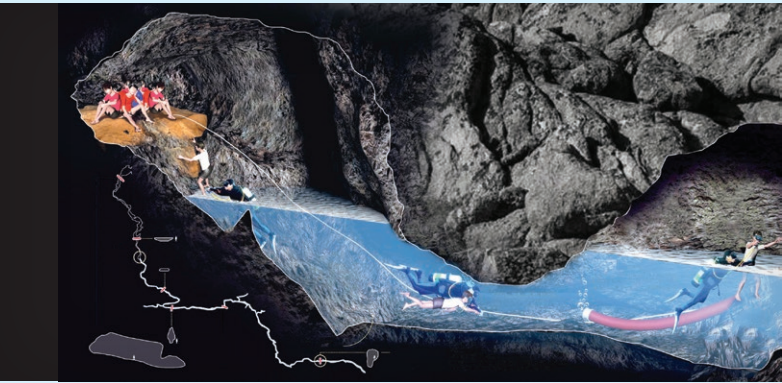
بالاخر گفتیم که مجموعه غارهای «تام لوانگ» از جاذبه‌های گردشگری تایلند به شمار می‌رود اما پیش از قصه گیر افتادن پسر بچه‌ها در آن، شهرت و جذابیتش به حدی نبود که بشود روی ظرفیت درآمدزایی‌اش حساب کرد. اسم تام لوانگ گرچه باتر س و نگرانی پیوند خورده بود اما بارها و بارها شنیده شدنش به طرز غیرمنتظره‌ای برایش خوش‌شانسی آورد. البته تأثیر پایان خوش قصه را هم نباید در حسن شهرت تام لوانگ نادیده گرفت. مقامات تایلندی اعلام کردند که در مجموعه غارها موزه‌ای برپا خواهند کرد و جزئیات عملیات نجات را به نمایش خواهند گذاشت. پارک جنگلی که مجموعه غارها در آن واقع شده است، با سیلی از گردشگر مواجه شد. مردم بومی با برپایی غرفه‌های فروش خورده‌نی و لباس‌هایی منقوش به تصاویری مرتبط با قصه «تام لوانگ» از فرصت پیش آمده برای کسب درآمد استفاده کردند. مسئولان محلی هم به این فکر افتادند که برای مجموعه غارهای پیش از این بی‌امکانات و پرخطر، امکانات رفاهی مهیا کنند. اقامتگاه، تأسیس شد و کارها افتاد روی غلتک و پایان قصه‌ای که یک روز هول و هراس زیادی به دل مردم سراسر جهان انداخت، شد شروع قصه‌های خوب.

منابع: کجارو، همدردی آنلاین، بی‌بی‌سی، شرق، دیجیاتو، رکتنا، خبر آنلاین، ایسنا، الف، روزیاتو، یورونیوز

می‌شوند. ۹۰ غواص حرفه‌ای که بیش از نیمی از آن‌ها اهل کشورهای

خارجی هستند، در عملیات نجات شرکت می‌کنند؛ عملیاتی که خیلی سخت و خیلی کند پیش می‌رود. روز‌های گذرد، یک، دو، سه، چهار،... بالاخره بعد از ۹ روز جست‌وجو گروه‌های نجات موفق می‌شوند محبوس شدگان را در بستری گلی در چند کیلومتری ورودی غار پیدا کنند؛ هر ۱۳ نفر شان را، صبح و سالم! حالا باید آن‌ها را از دل تنگ و تاریک غار بیرون کشید؛ چند تا پسر بچه وحشت‌زده، خسته، گرسنه و احتمالاً بیمار را که شنا و غواصی بلد نیستند اما باید به دل آب بزنند.

هفته‌ویک دوشنبه. شما ۱۰ روز است که در این غار هستید. شما خیلی قوی هستید. خیلی قوی. ما برمی‌گردیم». سپس غواصان چند عکس از بچه‌های گیرنده به آن‌ها توصیه می‌کنند که تا حدامکان در بالاترین نقطه غار بایستند. غواصان به بچه‌های می‌گویند که فردا با غذا و کترو چیزهای دیگر بر می‌گردند. یکی از بچه‌ها می‌پرسد که چه زمانی می‌توانند به بیرون از غار بروند و غواص در پاسخ می‌گوید: «امروز نه، شما باید غواصی کنید». یکی دیگر از بچه‌ها از تیم نجات می‌پرسد که آیا می‌توانند وسیله‌ای برای روشنایی داشته باشند؟ پس از آن پسران به بالای صخره‌های درون غار می‌روند. تازه از این روز است که بچه‌ها غذا گیر می‌آورند.

می‌شود. باران شدید نه تنها باعث ناکام ماندن عملیات نجات می‌شود که جان نیروهای امدادی را هم به خطر می‌اندازد. تیم نجات، با استفاده از پمپ‌های هوا به درون غار اکسیژن تزریق می‌کند تا نفس کشیدن برای بچه‌ها راحت‌تر شود و برای نحوه فرستادن پز شک به درون غار برای اطمینان از سلامتی جسمی بچه‌ها تلاش می‌کند. قرار است تیمی همراه با غذای کافی به منظور آموزش غواصی وارد غار شود. بچه‌ها روزهای متمادی در شرایط بسیار بدی از نظر بهداشتی و سلامتی قرار داشته‌اند و معلوم نیست این شرایط نامساعد تا چه زمانی ادامه پیدا کند. آن‌ها به تزریق مایعات، غذا و گرم شدن نیاز دارند. احتمالاً حواس‌شان دچار اختلال شده و امکان تکان خوردن و جابه‌جایی ندارند. این وضع تا کی ادامه خواهد داشت؟

بچه‌ها تا الان ۱۲ روز است که در غار گیر افتاده‌اند. پتو، دارو و مواد غذایی دارند و زیر نظر دو پزشک هستند اما ادامه دادن این شرایط، عاقلانه

نیست. معلوم نیست بچه‌ها چقدر دیگر دوام بیاورند. نقطه‌ای که مهمانان ناخوانده غار در آن حبس شده‌اند تا ورودی غار بیش از شش کیلومتر فاصله دارد. ۴۰۰ متر ابتدایی این مسیر که مانع اصلی محسوب می‌شود، بسیار باریک و غواصی در آن سخت و خطرناک اما تنها راه ممکن است. سرانجام پس از روز‌ها سنجیدن شرایط، پیش از بالا آمدن بیشتر آب، غواصان امدادگر طی یک عملیات متهورانه، چهار نفر از پسران گرفتار را از غار بیرون می‌آورند. یک غواص ۳۸ ساله که برای رساندن کپسول اکسیژن به

بچه‌ها وارد غار می‌شود، در راه برگشت به دلیل تمام شدن مخزن اکسیژن دچار خفگی می‌شود. روز بعد، چهار نفر دیگر هم به سلامت از دل تام لوانگ بیرون کشیده می‌شوند. تیم نجات، خسته و فرسوده است و زیر فشار دوربین رسانه‌های سراسر جهان اما از سلامتی نجات یافتگان، قوت قلب و اعتماد به نفس گرفته است و با خوشبینی آمیخته به نگرانی به کارش ادامه می‌دهد. چهار پسر باقی مانده و مربی، روز سوم از غار بیرون آورده می‌شوند. پزشکان می‌گویند نجات یافتگان در سلامت هستند اما به دلیل احتمال ابتلای‌شان به بیماری عفونی، باید مدتی تحت مراقبت‌های ویژه قرار بگیرند.